

Bilaga 1. Artskyddsutredning. Informationen är hämtad från Artdatabankens artfakta om inget annat anges.

Art	Artens skydd	Utbredning och bevarandestatus	Planområdets förutsättningar för arten	Konsekvenser av planförslaget	Bedömning av påverkan på bevarandestatus	Dispensansökan
Björktrast (<i>Turdus pilaris</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.* Ingår i fågeldirektivets bilaga 2.	Björktrast förekommer över hela landet och antalet reproduktiva individer överstiger gränsvärdet för rödlistning. Minskningstakten för den svenska populationen har dock under de senaste 15 åren varit hög och bedöms vara nära gränsvärdet för Sårbar (VU). Arten är idag bedömd som Nära hotad (NT). Antalet fynd inrapporterade till Artportalen från Jämtlands län under åren 1998-2023, uppgår till cirka 14.000. Inom Härjedalens kommun är antalet observationer omkring 3082 (varav fler av fynden innefattar fler än en individ – vissa fynd uppemot 200 ex).	Förutsättningarna för häckning av björktrast bedöms vara goda i området, med god tillgång på insekter och miljöer i form av skogsbryn och skogsdungar i anslutning till öppen mark. Habitatet inom det aktuella området skiljer sig dock inte påtagligt från omgivande fjällbjörkskogar (avseende lämplighet för björktrast). Inom närområdet (Vemdalen/Vemdalsskalet) finns ett antal observationer gjorda, varav ett fåtal inom exploateringsområdet. Med anledning av att habitatskraven inom planområdet på många sätt är uppfyllda förefaller det dock sannolikt att arten häckar återkommande i området.	Genom att utföra schakt och anläggningsarbete utanför björktrastens häckningsperiod undviks störning under den känsligaste tiden. Fortsatt häckning bedöms sannolik inom de delar som planläggs som naturmark. Någon signifikant påverkan på den lokala populationen av björktrast i området, över tid, kan inte förväntas till följd av planförslaget.	Artens krav på livsmiljö bedöms vara uppfyllda inom stora delar av fjällbjörk- och fjällskogsområdet. Eftersom björktrast och dess livsmiljö är relativt vanligt förekommande både regionalt och lokalt samt att möjligheten för arten att häcka i lokalområdet inte påverkas på ett betydande sätt, bedöms planförslaget inte innebära negativ påverkan på artens bevarandestatus.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.
Buskskvätta (<i>Saxicola rubetra</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Buskskvätta häckar allmänt (-tämligen allmänt) över hela landet, men är mest förekommande i jordbrukslandskap, på större hyggen och öppna myrar. Den förekommer också sparsamt i fjällbjörkregionen men där mest i anslutning till myrar i dalgångarna. Arten har uppvisat minskande population det senaste halva seklet. Under de senaste 10 åren har minskningen varit cirka 15 %. Samma utveckling har skett även i Norge och Finland. De senaste 30 åren har minskningen i Sverige uppgått till 34-50 %. Arten bedöms enligt Artdatabanken vara Nära hotad (NT). Minskningstakten för den svenska populationen bedöms dock vara Sårbar (VU). Antalet observationer i Jämtlands län uppgår till cirka 3500 under åren 1998-2023.	Buskskvättan är främst kopplad till öppna miljöer och bedöms inte ha så stark koppling till områdena inom planområdet, förutom möjligen längs den västra sidan. I närområdet av Vemdalen och Vemdalsskalet har 26 observationer rapporterats till Artportalen mellan åren 1998-2023. Flest observationer har gjorts vid Vemdalen och väster om Klövsjön.	Planområdet bedöms bli mer öppet och brynartat än det är idag, vilket eventuellt kan gynna arten. Mänsklig aktivitet under den tidiga häckningsperioden bedöms även framledes vara fåtalgig.	Artens krav på livsmiljöer har inte så stark koppling till de förutsättningar som råder inom området idag, varför det bedöms som troligt att förutsättningarna för arten kan förbättras något på lokal nivå. En positiv, om än mycket begränsad, påverkan på bevarandestatusen i ett lokalt perspektiv kan således uppstå till följd av planförslaget.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.
Fjällvråk (<i>Buteo lagopus</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Fjällvråken häckar regelbundet från Torne lappmark söderut till norra Dalarna, västra Hälsingland och västra Medelpad. Generellt är häckning koncentrerad till fjällen och de fjällnära skogarna (övre delarna av skogslandet) men vid riklig tillgång på gnagare (under så kallade gnagarår) kan den häcka i stora delar av Norrland, ända ned till kusten och i mellersta Dalarna och norra Värmland. Eftersom fjällvråkens reproduktion har stark korrelation till gnagarcykler, vilka under lång tid (sedan 1982) inte varit lika tydliga och med lägre amplitud på populationstopparna, har det skett en tillbakagång av fjällvråkspopulationen. Fjällvråken lever förhållandevis länge (närmare 20 år) vilket gör att ett generationsglapp uppstått, vilket skapar osäkerheter i minskningstakten (den kan minska kraftigt i antal från ett år till ett annat). Antalet reproduktiva individer i Sverige skattas till 6000 (3400-10400). Utbredningsområdets storlek (EOO) och förekomstarean (AOO) överskrider gränsvärdena för rödlistning. Fortgående minskning förekommer i kombination med att antalet reproduktiva individer är lågt, vilket gör att arten rödlistas som Nära hotad (NT). Antalet observationer av fjällvråk i Jämtlands län under åren 1998-2023 (exkluderat skyddade fynd) är 4898 (där flera av observationerna innefattar 2, ibland 5, ex.).	Eftersom fjällvråken främst häckar i gränslandet mellan fjällbjörksskogen och kalvfjället bedöms förutsättningarna för fjällvråk vara relativt goda inom det aktuella närområdet, men troligen finns det mer lämpade boplatser på andra delar av fjällområdet med avseende på klippformationer eller botråd. Inga botråd (boet kan mäta upp till 90 cm i diameter med en liknande höjd) eller lämpliga klippor för bo har nämnts noterats under utförd NVI (SWECO AB, 2022). Förutsättningar för födosök bedöms vara goda i de övre och nedre delarna utanför planerat exploateringsområdet, åtminstone i de mer öppna partierna av fjällmiljön.	Begränsande faktorer för fjällvråk är i första hand kopplat till tillgången på gnagare och inte boplatser. Initialt anläggningsarbete bedöms kunna utföras under tid på året då häckning inte pågår och någon påverkan på enskilda individer bedöms därmed inte uppstå. Inga botråd observerades vid utförd NVI och habitkraven för boplatz bedöms främst vara uppfyllda utanför planområdet och på angränsande fastigheter. De eventuella häckningar som kan ske på andra delar av Vemdalsskalet bedöms inte påverkas på ett betydande sätt av den planerade verksamheten.	Eftersom det finns gott om oexploaterade markområden i närområdet samt att det inte finns några indikationer på att området är av särskild betydelse för fjällvråken, bedöms den planerade exploateringen inte medföra någon signifikant påverkan på fjällvråkens bevarandestatus, varken regionalt eller lokalt.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.
Grönfink (Chloris chloris)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Grönfink häckar i skogsbryn, parker och trädgårdar och buskmarker som enbackar. Arten förekommer i hela landet. Till följd av en sjukdom (orsakat av en flagellat) har arten minskat kraftigt (drygt 50 % minskningstakt) de senaste 10 åren, vilket också är orsaken till att den idag är rödlistad som Starkt hotad (EN). Antalet observationer av Grönfink i Lycksele lappmark är cirka 5 500 st.	Det bedöms finnas förutsättningar för häckning av grönfink inom det aktuella planområdet, särskilt i de torrare, lundartade och mer öppna miljöerna med enrisbuskar. Förutsättningar för häckning bedöms också finnas i de brynmiljöer som finns i omkringliggande bebyggelse och vägnät.	Genom att utföra anläggningsarbete utanför häckningsperiod undviks störning under den känsligaste tiden. Fortsatt häckning bedöms sannolik inom de delar som planläggs som naturmark. Någon påverkan på den lokala populationen av grönfink i området, över tid, kan inte förväntas till följd av planförslaget.	Artens krav på livsmiljö är relativt anspråkslösa och orsaken till artens tillbakagång är uteslutande kopplat till sjukdom. Anledningen till att grönfinken drabbas värre än andra arter är ännu inte klarlagd, men kan bero på en större känslighet hos just grönfinkar, eller att spridningen mellan grönfinkarna till stor del sker när de flera tillsammans äter frön ur samma nypon eller vid fågelmatningar. En drabbad fågel försöker äta men klarar inte att hantera fröerna utan tappar dem, varpå andra fåglar tar fröerna och får då med sig mikroorganismen (Birdlife, 2022). Utbrottet av flagellat hos grönfinken kan utifrån ovanstående teorier inte direkt kopplas till bebyggelse, och det bedöms heller inte vara troligt. Den planerade exploateringen bedöms inte påverka grönfinkens bevarandestatus negativt, varken regionalt eller lokalt.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.
Kråka (Corvus corone)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Kråka eller gråkråka, förekommer i hela Sverige, även i ytterskärgården och i fjällen, exempelvis i fjällbjörkskog, men häckar mest i anslutning till bebyggelse och odlad mark. Kråkan bildar vanligtvis livslånga revir (fågeln.se, 2022) och återvänder till boplatsten under vårvintern. Revirstorleken är ca 20-30 ha (Svensk jakt, 2015). Populationsminskning de senaste 18 åren har medfört att den övergått från Livskraftig (LC) till Nära hotad (NT). Antalet häckande par av kråka uppskattas till 250.000-500000. Antalet observationer av kråka i Lycksele lappmark uppgår till cirka 5800.	Kråkor bygger vanligen bo i en grenklyka i ett barr- eller lövträd. Planförslaget utgör i storleksordningen omkring ett revir för kråka. Det bedöms finnas goda förutsättningar för ett kråkrevir inom området då habitatskraven för arten är uppfyllda även utanför planområdet.	Det går inte att utesluta att den planerade exploateringen berör ett eller delar av två-tre kråkrevir. Förutsatt att initialt anläggningsarbete och trädfällning inte sker under häckningsperiod bedöms ingen påverkan på individnivå uppstå till följd av planförslaget. Förutsättningarna för kråka bedöms inte påverkas påtagligt negativt av den mänskliga aktiviteten vid byggnationsskedet. När området väl är färdigtställt bedöms de miljöer som uppstår tvärtom kunna gynna kråkan alternativt att den attraheras av den bebyggelse som uppstår.	Området utgör inte kråkans mest gynnsamma habitat. Det bedöms troligt att förutsättningarna för arten kan förbättras något till följd av planförslaget på lokalnivå, vilket i sådana fall kan få en positiv, om än mycket begränsad, påverkan på bevarandestatusen i ett lokalt (och regionalt) perspektiv.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.

Lappsparv (<i>Calcarius lapponicus</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Lappsparv är enligt Artportalen en sparsam - tämligen allmän häckfågel i den svenska fjällkedjan. I många områden en av de vanligaste fågelarterna på kalfjället. Artens utbredning verkar dock variera inom fjällvärlden, både lokalt och regionalt, med stora skillnader i täthet mellan olika områden (även om habitatskraven i övrigt till synes är lämplig). Lappsparven och dess fem underarter häckar cirkumpolärt (runt Arktis). Det svenska beståndet har beräknats till 230 000 par. Enligt svensk fågeltaxering har populationen minskat under de senaste 10 åren och arten är (fortsatt) bedömd som Sårbar (VU).	Lappsparven häckar övervägande på kalfjället, där videbuskarna och dvärgbjörkar inte är alltför för höga (omkring 1m eller lägre). Inom det aktuella området bedöms det därför finnas begränsat med lämpligt habitat för lappsparv , vilken överskådligt redogör för habitatet i exploateringsområdets övre delar). Det bedöms inte vara troligt att häckning sker inom det aktuella området.	Lappsparven bedöms även efter en eventuell exploatering kunna häcka högre upp efter slutningen, ovan trädgränsen, och/eller på angränsande fastigheter med lämpliga förhållanden.	Orsakerna till den minskning av populationen som har registrerats är okända, men minskat utbud av föda på övervintringsområden nämns som möjlig orsak. Det finns dock indikationer på att fågelarter i fjällen generellt minskar i populationstäthet varför det inte går att utesluta att det kan finnas orsaker kopplade till häckningstiden. Det bedöms vara osannolikt att biotopförändringar är orsaken, men de förändrade vårarna och somrarna bedöms kunna orsaka att insekternas (födan) populationsutveckling har hamnat i otakt med fåglarnas årstidsrytm. Området utgör dock inte ett lämpligt häckningsshabitat för lappsparv och det går därmed inte att se någon direkt påverkan på lappsparvens häckningsmöjligheter under själva anläggningsfasen. Ur ett lokalt och regionalt perspektiv bedöms inte någon påverkan på artens bevarandestatus som en följd av planförslaget.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.
Rödvingetrast (<i>Turdus iliacus</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Rödvingetrast häckar i skogsmark i stora delar av Sverige inkluderat fjällbjörkskogen. Antalet reproduktiva individer överstiger antalet för rödlistning, men populationsminskning de senaste 15 åren har medfört att arten uppfyller kriterierna för Nära hotad (NT), vilket är nuvarande status. Antalet observationer i Lycksele lappmark uppgår till cirka 7 500.	Stora delar av området bedöms uppfylla de habitatkrav som rödvingetrasten ställer. Förutsättningarna för arten i det planerade området utmärker sig inte från omgivande marker (på samma altitud). Möjligtvis innebär söderläget ett gynnsamt lokalklimat, vilket skulle kunna vara positivt för produktionen och därmed också insektslivet, vilket i sin tur innebär att området är gynnsamt för fåglar, exempelvis rödvingetrast.	Den avverkning och avbaning av jord som kommer att göras till följd av planförslaget bedöms medföra att antalet möjliga revir inom det planerade området minskar, men troligen mycket marginellt. Eftersom naturmark finns kvar inom området bedöms det fortfarande finnas förutsättning för häckning inom området. Även om en direkt minskning av habitatet sker som en följd av verksamheten kommer möjligheten för rödvingetrast att häcka i utkanten/angränsande opåverkade områden att finnas kvar. Likaså kommer möjligheten för födosök att finnas kvar inom det exploaterade området, vilket begränsar negativa påverkan. Direkta konsekvenser på individnivå bedöms inte kunna uppstå under förutsättning att initialt arbete sker utanför häckningstid.	Artens krav på livsmiljö bedöms vara relativt anspråkslösa och lämpliga livsmiljöer finns såväl i det direkta närområdet som i Lycksele lappmark (och övriga landet) generellt. Rödvingetrastens tillbakagång har framförallt varit i Södra Sverige och ett förändrat jordbruk tros vara en bidragande orsak (Vår fågelvärld, 2018). Eftersom rödvingetrast och dess livsmiljö är relativt vanligt förekommande lokalt och regionalt bedöms den planerade verksamheten inte påverka bevarandestatus för arten negativt. Inom det lokala området bedöms, i nuläget, inte habitatförlust utgöra ett problem för artens fortsatta möjlighet att häcka i området.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.
Talltita (<i>Poecile montanus</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Talltita häckar i barr- och lövblandad barrskog i nästan hela landet (undantaget Gotland och södra Skåne). Den föredrar större sammanhängande skogar, helst flerskiktad med riklig underväxt av träd och buskar, även i angränsande blöta buskmarker och i kanten av solexponerade skogskärr och myrmarker. Då talltitan gärna hackar ut sitt bohål själv är tillgången på murkande högstubbar särskilt viktigt. Talltitan ställer vissa habitatskrav och är känslig för kalavverkning, fragmentering och enskiktade produktionsbestånd (Art databanken, 2022), vilket också gör den känslig för det dominerande skogsbruket. Revirstorleken är relativt stor, cirka. 10-20 hektar. Arten har minskat kraftigt de senaste 30 åren och minskningstakten de senaste 10 åren har medfört att kriteriet för Nära hotad (NT) uppfylls. En fortsatt minskning av populationen pågår eller förväntas ske. Minskningstakten för den svenska populationen bedöms vara nära gränsvärdet för Sårbar (VU). Sedan 1997 har cirka 8500 observationer av talltita rapporterats i Lycksele lappmark. Antalet fynd nationellt under samma period är drygt 230 000.	Förutsättningarna för talltita inom det aktuella området bedöms vara goda till mycket goda. I fjällen häckar arten i ren fjällbjörkskog och den påträffas ofta i kanten av solexponerade och fuktiga skogspartier. Exploateringsområdets storlek utgör cirka 1-2 revir och det är rimligt att anta att reviren är ”täckta” eftersom habitatskraven är uppfyllda.	Stora delar av den exploaterade ytan kommer inte längre uppfylla habitatskraven för talltitan och i grova drag försvinner ett revir. Det bedöms dock vara mycket troligt att talltitor fortsatt kommer röra sig kontinuerligt i naturmarkerna som lämnas inom exploateringsområdet. Talltitan hamstrar frön, vilket gör att initialt arbete med avverkning/avbaning kan ge en negativ påverkan på enstaka individer under vintersäsong - beroende på när i tid avverkningen sker. En under hösten, relativt tidig avverkning/avbaning av ytorna som ska exploateras bedöms kunna minska risken för negativ påverkan på individnivå	Vad gäller förlust av livsmiljö försvinner permanent ungefär ett revir för talltita. Det bedöms vara möjligt att anpassa avverkning av skog och schaktning på sådant sätt att varken häckning eller betydande frögömmor påverkas negativt i någon betydande utsträckning, vilket minimerar lokal påverkan på populationen i närområdet. Ytan med lämpligt habitat för talltita efter sydslutningen Sarviestjähka är i mycket grova drag någonstans mellan 5-7 km2. Ett talltiterequiv kan antas vara 0,15 km2 (15 ha). Det innebär att det finns utrymme för cirka 30-40 revir efter slutningen. Om ett revir försvinner permanent motsvarar det cirka 3% av populationen på Sarviestjähkas sydslutning. Förlusten av livsmiljö bedöms sammantaget vara så pass begränsad i storlek att påverkan på populationen ur ett lokalt perspektiv kan betraktas som relativt liten. Den planerade verksamheten bedöms sammantaget inte försvåra förutsättningarna för att bibehålla en gynnsam populationsstorlek, lokalt, regionalt eller nationellt.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.
Ärtsångare (<i>Sylvia curruca</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Ärtsångare häckar framförallt i enbackar i Syd- och Mellansverige. Den kan förekomma i parker, trädgårdar, övriga buskmarker och öppna skogsområden. Arten förekommer i hela landet men är mer sällsynt i Åsele och Lycksele lappmark. Antalet reproduktiva individer överstiger antalet för rödlistning, men populationsnivån har under de senaste 10 åren minskat vilket har medfört att kriterierna för Nära hotad (NT) har uppfyllts, vilket är artens nuvarande status. Antalet observationer i Jämtlands län uppgår till cirka 10 000, varav 540 fynd inom Härjedalens kommun.	Ärtsångare är främst kopplad till öppna miljöer och bedöms inte ha så stark koppling till de miljöer som finns inom planeområdet. Möjligtvis att den kan häcka längst efter planområdets brynmiljöer och mer luckiga skogsmarker. I planområdet och dess närområde, i Vemdalen och Vemdalskalet har tre observationer rapporterats till Artportalen (samt en noterad i utförd NVI).	Planområdet bedöms bli mer öppet och brynartat än idag, vilket eventuellt kan gynna arten. Mänsklig aktivitet under den tidiga häckningsperioden bedöms även framledes vara fåtalig.	Artens krav på livsmiljöer har inte så stark koppling till de förutsättningar som råder idag i området. Det bedöms vara troligt att förutsättningarna för arten kan förbättras något lokalt, vilket i sådana fall kan få en positiv, om än mycket begränsad, påverkan på bevarandestatusen i ett lokalt perspektiv.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.
Tjäder (<i>Tetrao urogallus</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Tjädern förekommer i stort sett i hela landet upp till fjällens björkregion men saknas på Öland och Gotland. Arten häckar i skogsmark med inslag av fattigmyrar. Cirka 90% av den svenska populationen återfinns i landets norra delar från Värmland och norrut. Tätare stammar finns särskilt i norra Sveriges skogsbygd och i fjällnära områden. Populationen är bedömd som livskraftig. Antalet fynd i Jämtlands län under perioden 1998-2023 uppgår till cirka 5700, medan antalet fynd inom Härjedalens kommun är cirka 1900 fynd (exkluderat skyddsklassade fynd).	Tjädern häckar främst i skogsmark i anslutning till öppna myrmiljöer. Mosaikartade miljöer av sumpskogar, blåbärsgranskogar och myrkanter är framförallt viktiga för hönor och kycklingar under häckning och uppfödningsperioden. Arten bedöms inte ha så stark koppling till de miljöer som finns inom detaljplaneområdet, möjligtvis kan det finnas mindre spelplatser strax väster om planområdet. Området bedöms framförallt kunna användas som födosöksområde. I planområdet och dess närområde, Vemdalen och Vemdalskalet har 28 observationer rapporterats till Artportalen (samt två noterade i utförd NVI).	Tjädern är en art som missgynnas av fragmentering i skogslandskapet, dels på grund av att äldre varierade skogar försvinner och byts ut av t.ex. yngre täta granplanteringar med enskiktade bestånd men även att öppna ytor som hyggen uppstår, vilket ökar predationen från bland annat räv och kråka. Planområdet kommer att få en mer fragmenterad yta, vilket kan göra det mindre lämpligt för tjäder. Det bedöms dock vara mycket troligt att tjädrar kommer röra sig kontinuerligt i naturmarkerna som lämnas utanför exploateringsområdet. Utförs avverkning och avbaning under hösten minskar risken för negativ påverkan på individnivå .	För att tjädern ska fortsatt ha en kontinuerlig förekomst krävs att andelen lämpliga miljöer för arten minst uppgår till 25 % inom en sammanhängande skogsyta av minst 300 hektar. Planområdet är cirka 92 hektar, fragmenteringen som uppstår inom det, leder således inte till en påverkan på områdets funktion för tjädern. Möjligen kan en begränsad påverkan kan ske på lokal nivå. Den planerade verksamheten bedöms sammantaget inte försvåra förutsättningarna för att bibehålla en gynnsam populationsstorlek, lokalt, regionalt eller nationellt.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningsperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.

Tretåig hackspett (<i>Picoides tridactylus</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.*	Tretåig hackspett har sitt huvudsakliga utbredningsområde från mellersta Värmland, Dalarna och Gästrikland norrut till finska gränsen, söderut ned till Dalsland, norra Västergötland och norra Östergötland förekommer den oregelbundet och sällsynt. Arten har minskat kraftigt och den främsta livsmiljön utgörs idag av fjällnära skogsområden. Antalet reproduktiva individer skattas till 15800 (11400-21800). Utbredningsområdets storlek (EOO) och förekomstarean (AOO) överskrider gränsvärdena för rödlistning. En minskning av populationen pågår eller förväntas ske till följd av minskat utbud av död ved av lämplig kvalitet. Artens hamnar i kategorin Nära hotad (NT), minskningstakten bedöms vara nära gränsvärdet för Sårbar (VU). Antalet fynd inrapporterade till Artportalen i Jämtlands län under åren 1998-2023 uppgår till 4812. Inom Härjedalens kommun är antalet observationer 5.	Tretåig hackspett häckar i barr- och blandskog, även fjällbjörkskog, med stor inslag av döda och döende träd. Förutsättningarna bedöms som goda för arten i planområdet. Ingen av fynden som är inrapporterade till Artportalen är lokaliserade till planområdet, men under NVI:n påträffades spår av tretåig hackspett i flera naturvärdesobjekt.	Tretåig hackspett missgynnas av att andelen naturskogar minskar och att mängden död och döende ved minskar, särskilt i fjällnära skogar där arten idag har starka bestånd.	Artens krav på livsmiljö bedöms vara uppfyllda inom närområdet, varför planförslaget inte bedöms innebära negativ påverkan på artens bevarandestatus. Tretåig hackspett bedöms ha kraven på livsmiljö uppfyllt inom stora delar av angränsande fjällbjörk- och fjällskogsområde. Möjligheten för arten att häcka i lokalområdet bedöms inte påverkas på ett betydande sätt, och planförslaget innebär inte negativ påverkan på artens bevarandestatus.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.
Mindre hackspett (<i>Dryobates minor</i>)	Fridlyst enligt 4 § artskyddsförordningen.* Prioriterad art i Skogsvårdslagen	Mindre hackspett förekommer i hela Sverige upp till fjällens björkbälte och lever i löv- och blandskog med förekomst av äldre lövträd. Antalet fynd inrapporterade till Artportalen i Jämtlands län under åren 1998-2023 uppgår till 994. Inom Härjedalens kommun är antalet observationer 283. Antalet reproduktiva individer skattas till 8400 (5400-14000). Utbredningsområdets storlek (EOO) och förekomstarean (AOO) överskrider gränsvärdena för rödlistning och arten hamnar i kategorin Nära hotad (NT). Minskningstakten för den svenska populationen bedöms vara nära gränsvärdet för Sårbar (VU) och det största hotet bedöms vara avverkning av lövträd.	Mindre hackspett är främst kopplad till lövträdsmiljöer vilka förekommer i östra delen av planområdet som utgörs av fjällbjörkskog, under häckning är den helt bunden till lövskog och lövrika blandskogar (fågeln.se). I planområdet och dess närområde; Vemdalen och Vemdalskalet, har 18 observationer av arten rapporterats till Artportalen.	För mindre hackspett tycks begränsade födotillgång under senvinter och vår vara en begränsande faktor. Födan utgörs då av fjärilslarver, bladlöss, myror, flugor och dagsländor bl.a., och äldre lövträd är en viktig födosöksbiotop. Planförslaget innebär att planområdet fragmenteras, men äldre träd som har identifierats bevaras.	För att häcka framgångsrikt behöver ett par cirka 40 ha äldre lövdominerad skog inom ett område på upp till 200 hektar. Stora sammanhängande skogsytor med inslag av lövdominerade partier finns i närområdet och planförslaget bedöms inte ändra förutläggningarna för mindre hackspett att häcka.	Nej, givet att skyddsåtgärder i form av större störande arbeten som exempelvis avverkning eller sprängningsarbeten, sker utanför häcknings- och uppfödningperioden*. Därmed undviks att individer, ägg eller bon skadas eller att arten störs under den känsligaste perioden.

*Tidsperioden för när störande verksamhet ska undvikas har utgått från tjädern som har längst häckningsperiod av i området förekommande fåglar; 15 april - 15 september.

Artskyddsförordningen

4 § Det är förbjudet att

- avsiktligt fånga eller döda vilda fåglar,
- avsiktligt förstöra eller skada vilda fåglars bon eller ägg eller bortföra sådana fåglars bon,
- samla in vilda fåglars ägg, även om de är tomma, och
- avsiktligt störa vilda fåglar, särskilt under deras häcknings- och uppfödningperiod, om inte störningen saknar betydelse för att
 - bibehålla populationen av fågelarten på en tillfredsställande nivå, särskilt utifrån ekologiska, vetenskapliga och kulturella behov, eller
 - återupprätta populationen till den nivån.

Förbudet gäller inte jakt efter fåglar. I fråga om sådan jakt finns bestämmelser med motsvarande innebörd i jaktlagen (1987:259) och jaktförordningen (1987:905). Förordning (2022:928).

*Tidsperioden för när störande verksamhet ska undvikas har anpassats utifrån tjädern och har satts till 15 april-15 augusti.